

GALA LAIKA KRĀPŠANAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 2:13, 24; 2. Kor. 11:13–15; Ps. 146:4; 1. Moz. 1–2:3; Atkl. 13:1–17.

ATMIŅAS PANTS:

“Milzu pūķis tika satriekts – senseņā čūska, ko sauc par velnu un sātanu, kas maldina visus pasaules iedzīvotājus, – viņš tika nomests un līdz ar viņu nomesti viņa eņģeļi.” (Atkl. 12:9)

Pat Debesīs pirms izraidīšanas sātans strādāja pie eņģeļu pievilšanas. “Atstājis savu vietu tiešā Dieva tuvumā, Lucifers sāka sēt neapmierinātības garu starp eņģeļiem. Tā, paslepus pūloties un kādu laiku neatklājot savus īstos nolūkus, ar šķietamu godbijību pret Dievu viņš centās modināt nepatiku pret likumiem, kas pārvaldīja Debesu būtnes, liekot saprast, ka tām uzlikti nevajadzīgi ierobežojumi.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 495. lpp.)

Ēdenē viņš nomaskējās kā čūska un izmantoja viltu, tuvojoties levai. Visā vēsturē līdz pat mūsu dienām un pat pēc tūkstošgades viņš izmantos krāpšanu (Atkl. 20:8), mēģinot sasniegt savus mērķus.

Diemžēl sātans ir daudz gudrāks, daudz spēcīgāks un prasmīgāks nekā kāds no mums, un tieši tāpēc mums ir jāpieķeras Jēzum un Viņa Vārdam, lai pasargātu sevi no viņa viltībām. “Bet jūs, kas bijāt pieķērušies Kungam, savam Dievam, vēl šodien visi esat dzīvi!” (5. Moz. 4:4). Šeit izteiktais princips ir patiesi līdz pat šai dienai.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažas no sātana visefektīvākajām krāpšanām un kā mēs varam pasargāt sevi no tām.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. jūnijā.

Vislielākā krāpšana

Pirmā šī ceturkšņa tēma runāja par “kosmisko cīņu”, kas diemžēl ir nonākusi līdz mūsu planētai.

Tomēr problēma ir, ka daudzi cilvēki, tai skaitā kristieši, netic šai lielajai cīņai, jo viņi netic sātānam. Viņiem Bībeles panti, kuros runāts par sātānu vai velnu, ir tikai pirms zinātnes laikmeta esošās kultūras izteiksmes veids, kas cenšas izskaidrot ļaunumu un ciešanas pasaulē. Pārāk daudziem cilvēkiem doma par burtisku, pārdabisku būtni, kurai ir ļaunprātīgi nodomi pret cilvēci, šķiet kā zinātniskā fantastika, kaut kas līdzīgs “Zvaigžņu kariem”.

Izlasi vairākus pantus no Atklāsmes grāmatas. Ko tie mums māca par sātāna realitāti un īpaši par viņa lomu pēdējo dienu notikumos? Atkl. 2:13, 24; 12:3, 7–9, 12, 17; 13:2; 20:2, 7, 10. _____

Atklāsmes grāmata mums parāda, cik daudz spēka sātānam būs pār daudziem pasaules iedzīvotājiem pēdējās dienās, vadot viņus ne tikai ap glābšanas, bet arī mudinot vajāt tos, kas paliks uzticīgi Jēzum.

No visiem sātāna “nodomiem” (2. Kor. 2:11) – grieķu valodā „noemata” (“prāts”) – vislielākā krāpšana, iespējams, ir likt cilvēkiem domāt, ka velna nav. Galu galā kurš gan meklēs patvērumu no visspēcīga ienaidnieka, ja neticēs tā realitātei? Pārsteidzoši, cik daudzi sevi sauc par kristiešiem un tomēr neņem nopietni domu par burtisku velnu. Viņi ieņem šādu pozīciju, ignorējot vai radikāli interpretējot daudzus pantus Dieva Vārdā, kas atklāj viņa darbus un viltības šajā pasaulē, īpaši tuvojoties laika galam. Tam, ka tik daudz cilvēku vēlas atņemt burtisku sātāna eksistenci par spīti tik daudziem Bībeles pierādījumiem, vajadzētu būt spēcīgam atgādinājumam mums par to, cik svarīgi ir saprast, ko Bībele patiesībā māca.

Lai gan Atklāsmes grāmata runā par sātāna mahinācijām pēdējās dienās, kādu lielu cerību mēs varam atrast Atkl. 12:11? Kas ir mūsu spēka avots pret velnu? _____

Divas lielas kļūdas

Izlasi šos pantus. Ko tie mums stāsta par sātana pievilšanas spēku?

2. Kor. 11:13–15 _____

_____

2. Tes. 2:9, 10 _____

_____

Atkl. 12:9 _____

_____

Atkl. 20:10 _____

_____

Kā mēs redzējam iepriekšējās tēmās, Jēzus bija brīdinājis savus sekotājus par gala laika krāpšanām. Īpaši viņš brīdināja par viltus kristu rašanos un viltus praviešiem, kas “pievilis daudzus” (Mat. 24:5).

Tomēr viltus kristi un viltus pravieši nav vienīgās gala laika krāpšanas, no kurām mums vajadzētu uzmanīties. Mūsu ienaidniekam lielajā cīņā ir daudz plānu, kā pievilt visus, ko vien viņš var. Kā kristiešiem mums ir jāzina par šiem plāniem, un mēs to varam darīt, tikai pazīstot Bībeli un paklausot tam, ko tā māca.

Elena Vaita paskaidro, kas ir divas no šīm lielajām krāpšanām: “Sātans ļaudis piekrāps ar divām lielām maldībām – dvēseles nemirstību un svētdienas svētumu. Kamēr pirmā maldība liek pamatu spiritismam, pēdējā modina simpātijas pret Romu. Savienoto Valstu protestanti būs pirmie, kas izstieps savas rokas pāri bezdibenim, lai slēgtu derību ar spiritismu, kā pirmie tie sadosies rokās arī ar Romas varu, un šīs trīskārtīgās savienības iespaidā jaunā pasaule ies Romas pēdās, minot zem kājām sirdsapziņas tiesības.” (“Lielā cīņa” 588. lpp.)

Cik pārsteidzoši, ka pat tik daudzus gadus pēc tam, kad viņa rakstīja šos vārdus, “divas lielās maldības” vēl joprojām ir tik dominējošas kristīgajā pasaulē.

Kāpēc Bībeles patiesību zināšanas un labprātība tām paklausīt ir visspēcīgākais ierocis pret velna krāpšanām, īpaši šajās pēdējās dienās? _____

_____

_____

_____

Dvēseles nemirstība

Ko tālāk uzskaitītie panti mums māca par “mirušo stāvokli”? Kā šie panti var lielā mērā mūs pasargāt no vienas no šīm “divām lielajām maldībām”? Māc. 9:5, 6, 10; Ps. 115:17; Ps. 146:4; 1. Kor. 15:16–18; Dan. 12:2.

Pēdējos gadu desmitos liela uzmanība ir pievērsta stāstiem par cilvēkiem, kas it kā ir piedzīvojuši nāvi – tādā ziņā, ka viņu sirds un elpošana ir apstājusies, bet pēc tam viņi tikuši atdzīvināti un atgriezti pie apziņas. Neskaitāmos gadījumos daudzi no šiem cilvēkiem ir stāstījuši par neticamiem piedzīvojumiem apziņas stāvoklī pēc tam, kad viņi it kā “miruši”. Daži stāsta par to, kā viņi peldējuši gaisā un no augšas redzējuši savus ķermeņus. Citi stāsta par izlidošanu no sava ķermeņa un sastapšanos ar brīnišķīgu būtni, kas bijusi pilna gaismas un siltuma un izteikusi patiesības par laipnību un mīlestību. Citi atceras satikšanos un sarunas ar mirušiem radniekiem.

Šis fenomens ir kļuvis tik bieži sastopams, ka tam pat ir dots zinātnisks apzīmējums – “tuvās nāves pieredze”. Lai gan tuvās nāves pieredze vēl joprojām ir pretrunīga, daudzi kristieši šos gadījumus ir izmantojuši kā pierādījumu dvēseles nemirstībai un idejai, ka nāvē dvēsele pāriet citā apziņas eksistences stāvoklī.

Bet tuvās nāves pieredzes gadījumi, protams, ir vēl viens no “lielās maldības” atklāšanās veidiem. Kamēr cilvēks tic, ka nāvē dvēsele pāriet no vienas dzīvības formas citā, viņš ir plaši atvērts lielākajai daļai okulto jeb spiritisko krāpšanu, kas vai nu atklāti vai netieši atbalsta domu, ka Jēzus nav vajadzīgs. Lielākā daļa to, kam bijusi tuvās nāves pieredze, ir teikuši, ka sastaptās garīgās būtnes vai viņu mirušie radnieki izteikuši viņiem mierinājuma vārdus par mīlestību, mieru un labestību, bet neko par glābšanu Kristū, neko par grēku un neko par gaidāmo tiesu, kas ir Bībeles mācības pašos pamatos. Kāds varbūt domā, ka, iegūstot kādu šķietamu izpratni par kristiešu pēcnāves stāvokli, viņiem vajadzētu iegūt arī izpratni par kristīgajām pamatmācībām. Tomēr bieži vien tas, kas viņiem tiek teikts, izklausās pēc Jaunā Laikmeta mācības, kas arī izskaidro to, kāpēc tik daudzi cilvēki pēc pamošanās mazāk pievēršas kristietībai nekā pirms “miršanas”.

Kāpēc mums, kristiešiem, vajadzētu piekerties Dieva Vārdam, pat ja mūsu izjūtas stāsta kaut ko citu?

Sabats un evolūcijas teorija

Tikpat liela veiksmē (vai pat vēl lielāka) kā, piekrāpjot pasauli attiecībā uz dvēseles nemirstību, sātanam bijusi arī, pārmainot Bībeles sabatu uz svētdienu (sk. 6. un 8. tēmu). Pie tam viņam šajā jautājumā ir veicies gandrīz visu kristīgās ēras laiku.

Pēdējā laikā velns ir nācis klajā ar vēl vienu krāpšanu, kas mazina septītās dienas sabata ievērošanu cilvēku prātos: tā ir evolūcijas teorija.

Izlasi 1. Moz. 1–2:3. Ko šie panti mums māca par to, kā Kungs radīja mūsu pasauli un cik daudz laika tas Viņam prasīja? _____

Pat vispārēja šo pantu lasīšana atklāj divus faktus par Bībeles radīšanas ziņojumu. Pirmkārt, viss bija izplānots un izrēķināts, nekas nenotika nejauši, patvaļīgi vai gadījuma pēc. Raksti radīšanas procesā neatstāj vietu nejaušībai.

Otrkārt, svētie teksti nešaubīgi atklāj, ka katrs radījums tika radīts pēc savas kārtas. Tas ir, katrs tika radīts atsevišķi un atšķirīgi no citiem. Bībele neko nemāca par kopējiem dabiskiem senčiem (tādiem kā sākotnējā vienkāršā šūna), no kā būtu cēlusies visa dzīvība virs zemes.

Pat neskaidrojot 1. Mozus grāmatu burtiski, šīs divas domas ir acīmredzamas: radīšanā nekas nav bijis nejaušs un visām sugām nav viena kopīga priekšteča.

Toties Darvina evolūcija savās dažādajās formās māca divas lietas: nejaušības principu un to, ka visām sugām ir viens kopīgs priekštecis.

Kāpēc tad daudzi cilvēki skaidro 1. Mozus grāmatu caur tādas teorijas prizmu, kas pašos pamatos ir pretēja radīšanas stāstam? Patiešām, evolūcijas maldi ir ne tikai aizslaucījuši miljoniem laicīgo cilvēku; arī daudzi, kas sauc sevi par kristiešiem, uzskata, ka viņi var dzīvot saskaņā ar kristīgo ticību, neskatoties uz acīmredzamo pretrunu, kas tikko pieminēta.

Tomēr evolūcijas ietekme pēdējo notikumu kontekstā padara krāpšanas briesmas pat vēl redzamākas. Kāpēc gan būtu jāuztver nopietni šī diena, septītās dienas sabats, – nevis sešu dienu radīšanas piemiņai, bet gan radīšanai, kas ir ilgusi aptuveni 3 miljardus gadu (vēlākais laiks, kad dzīvība it kā ir sākusies virs zemes)? Evolūcija noliedz, ka septītajai dienai būtu kāda nozīme, jo tā pārvērš sešas radīšanas dienas par mītu, kas atgādina to, kurā teikts, ka Romulu un Remu uzaudzināja vilki. Kurš gan, uzskatot, ka radīšana ir ilgusi miljardiem gadu, nevis sešas dienas, riskētu piedzīvot vajāšanas vai nāvi, nostājoties par sabatu?

Viltus trīsvienība

Ideja par Dieva trīsvienīgo būtību ir atrodama visā Bībelē. Tomēr gala laika krāpšanu un vajāšanu kontekstā Atklāsmes grāmata atklāj “viltus trīsvienību”, kas sastāv no pūķa, jūras zvēra un zemes zvēra no Atkl. 13. nodaļas.

Izlasi Atkl. 12:17, 13:1, 2. Kas šeit ir aprakstīts? _____

Šeit pūķis ir redzams kā viltojums Tēvam, jo viņš skaidri redzams kā tas, kurš visu kontrolē. Viņš arī piešķir varu, autoritāti un troni jūras zvēram, kas vilto Kristu. Kāpēc šis otrais spēks tiek uzskatīts par Kristus viltojumu?

Izlasi Atkl. 13:2–5. Kas ir raksturīgs jūras zvēram? _____

Jūras zvērs ne tikai saņem autoritāti no pūķa, kas atgādina to, ko Jēzus teica par savas autoritātes saņemšanu no Tēva (sk. Mat. 28:18); tas arī līdzīgi Jēzum piedzīvoja nāvi un augšāmcelšanos (sk. Atkl. 13:3). Šis zvērs ir arī aprakstīts kā tas, kurš īsteno savu varu “42 mēnešus” jeb trīsarpus gadu, pravietiskais viltojums Kristus burtiskajai trīsarpus gadu ilgajai kalpošanai, balstoties uz “dienu ir gads” principu.

Izlasi Atkl. 13:11–17. Kā šeit ir aprakstīts zemes zvērs? _____

Šis zemes zvērs atbalsta jūras zvēra intereses, tieši tāpat kā Svētais Gars nepagodina Sevi, bet Jēzu (Jāņa 16:13, 14). Kā Svētais Gars veica spēcīgu darbību, liekot “ugunij” nākt no debesīm (Ap.d. 2:3), arī zemes zvērs veic kaut ko līdzīgu (sk. Atkl. 13:13).

“Beigās zemes zvērs īsteno Vasarsvētku viltojumu! Kāpēc? Lai pierādīju pasaulei, ka viltus trīsvienība ir patiesais Dievs.” (Jon Paulien “What the Bible Says About the End–Time” (Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 1998), 111. lpp.)

Par kādām gala laika krāpšanām mums vēl ir jāzina, un kā mēs varam palīdzēt arī citiem tās atpazīt kā krāpšanas? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Pakavēsimies vairāk pie evolūcijas teorijas pēdējo dienu notikumu kontekstā, īpaši attiecībā uz sabata lomu. Viens iemesls, kāpēc teorijas dibinātājs Čārlzs Darvins atbalstīja evolūciju, bija tas, ka – nesaprotot lielo ciņu – viņam bija grūti savienot ļaunumu un ciešanas ar ideju par labvēlīgu un mīlošu Radītāju. Šīs kļūdas dēļ viņš atbildes meklēja citā virzienā. Tā nebija sagādīšanās, ka 1800. gadu vidū, kad Darvins pārskatīja un pārstrādāja savu evolūcijas teoriju, Dievs izsauca esamībā kustību, septītās dienas adventistu draudzi, kas nostājās pret visu Darvina teoriju. Cik interesanti, ka septītās dienas adventistu draudze, kuras nosaukumā jau ir atklāts radīšanas apliecinājums, sāka augt un izplatīties aptuveni tajā pašā laikā, kad Darvina teorija.

Kas zina, varbūt tad, ja Darvins būtu izlasījis šīs dažas īsās rindiņas no Elenas Vaitas un sācis ticēt, pasaulei tiktu aiztaupīta viena no lielākajām kļūdām cilvēces domāšanā kopš geocentrisma un spontānās paaudzes: “Lai gan zeme bija pārņemta ar lāstu, dabai vienalga ir jātū cilvēka mācību grāmatai. Tā nevarēja tagad atklāt tikai labo, jo ļaunais bija visur klātesošs, sabojādams zemi, jūru un gaisu ar savu aptraipīto pieskārienu. Kur kādreiz bija rakstīt tikai Dieva raksturs, labā atziņa, tagad bija rakstīts arī sātana raksturs, ļaunā atziņa. No dabas, kas tagad atklāja labā un ļaunā atziņu, cilvēks turpināja saņemt brīdinājumus par grēka sekām.” (“Audzināšana” 26. lpp.)

Darvins izgudroja savas evolucionārās spekulācijas, balstoties uz nepareizu izpratni par Dieva raksturu un būtību, kā arī kritušo pasauli, kurā mēs dzīvojam. Diemžēl viņa teorijas ietekme padarījis cilvēku par laupījumu sātana krāpšanām, īpaši pēdējā krīzē.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc daudzi kristieši atmet domu par burtisku sātanu? Ko šis skatījums mums māca par to, cik bīstami ir atmetēt skaidro Bībeles mācību?
2. Ko tu vari teikt cilvēkam, kas pēc „tuvās nāves pieredzes” apgalvo, ka mūsu dzīve patiesām turpināsies pēc nāves?
3. Kādi vēl iemesli tev nāk prātā, kāpēc tie, kas tic evolūcijai, ir tik daudz uzņēmīgāki pret pēdējo dienu krāpšanām?